

Arbitrage : meer dan een alternatief

* * *

Het is een gemeenplaats geworden voor te houden dat arbitrage als middel ter oplossing van geschillen meer opgang maakt naarmate de overheidsrechtstraak pruttelt, vnl. ten gevolge van de immense vertraging bij de procedures voor de overheidsrechter.

Toch is deze stelling onjuist en moet veeleer gesteld worden dat arbitrage het aangewezen adequaat instituut is om welbepaalde betwistingen te behandelen. Hierbij kan o.m. gedacht worden aan internationale geschillen, betwistingen tussen partijen, die hun relatie intact willen houden of een hoge mate aan geheimhouding nastreven, of ook nog gedingen die een hoge mate aan bijzondere expertise van de rechter vereisen.

There are courses for horses

In dergelijke omstandigheden is de scheidsrechterlijke procedure inderdaad aangewezen.

En omdat deze omstandigheden zich veelvuldig voordoen dan voorheen, bloeit de arbitrage nationaal en internationaal.

Maar een toename van de arbitrale procedure gaat ook gepaard met de toename van de rechterlijke tussenkomst.

Een LAT-relatie met de rechter

De rechter zal immers bij arbitrale geschillen meermaals verzocht worden om te interveniëren om hand- en spandiensten te verschaffen.

Wanneer het scheidsgerecht moeilijk van wal steekt, is de rechter daar om de doorstart te verwezenlijken.

En wanneer een partij het moeilijk heeft om zich neer te leggen bij de eindbeslissing van de scheidsrechter(s), kan men zich tot de rechter wenden om de uitvoering van deze beslissing te bekomen.

Een en ander verklaart dat de arbitrage pas naar buiten treedt via een dergelijke overheidsrechtspraak.

Wij kennen dus eigenlijk het instituut van de arbitrage maar dank zij deze rechtspraak. Daarom is het bijzonder nuttig haar te raadplegen om de ontwikkeling van de arbitrage te volgen.

Overzicht van de rechtspraak

In 2005 besliste het Tijdschrift voor Privaatrecht naast de vele prestigieuze overzichten van de rechtspraak, die het paradepaard van dit tijdschrift zijn, ook een overzicht te bieden van de rechtspraak i.v.m. de arbitrage.

Meteen werd uitgekeken naar een Nederlandse collega die tegelijkertijd ook een analyse van de rechtspraak over arbitrage in Nederland zou aanbrenge. Daarvoor werd beroep gedaan op de eminente rechtsgeleerde Henk Snijders, hoogleraar aan de Rechtsfaculteit van Leiden.

Voor de Belgische rechtspraak werd de inbreng thans gedaan door Maud Piers, die over arbitrage doceerde en doceert aan de Gentse rechtsfaculteit. Naast haar werd Marcel Storme bereid gevonden om zijn medewerking zoals in het vorige overzicht (1989-2005) te verlenen.

In nr. 2/2014 verschijnen dus twee overzichten die een gedegen inkijk geven op de jongste ontwikkeling van het arbitrage-instituut in Nederland als in België voor de periode 2006-2014.

Marcel STORME

Maud PIERS

Henk SNIJDERS